

Filó Mariann

SZÜLŐFÖLD

te méhkas vagy
– amelyet tegnap találtak a garázs sarkában –
meg valami nem vizsgált inerciarendszer –
betöltöd a teret a lakásomban,
óvatosan, mintha attól tartanál,
ez csupán egyetlen szökőmásodperc kérdése

ha tehetném, a csöves csontjaidban élnék,
onnan félném a vulkánkitörést a hajszálereidben,
és kitapintanám a koponyád varrataiban a kőzetlemezeket

mert eközben megépülök én is,
napról napra, akár eresz alatt a fecskéfészek,
növekedem saját magamban,
ahogyan az árvíz is felszárad a szemhéjam mögött,
és ahogyan vályogként tapad a vágy az izmaimra

de tudod,
ott pattog egy hang,
hogy miattam egyszer még te is gejzírré változol,
és nekem megint csak a pórusok maradnak,
a száj feletti szégyellt izzadás,
és a deltatoroklatok a kézfejedben

és én végül újra csak nyelhetem a városokat,
amíg az egyik szálla nem lesz a nyelvemben,
vagy amíg az öklömet szét nem feszítik a hidak,
hogy azt mondjam, a főszereplőnek igaza volt,
és a szülőföld tényleg egészen más fogalom

Palócföld, 2015/6.

■ Filó Mariann 1995-ben született Gyulán. Verset ír.